

Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli), posiadający zakończone przepisanimi egzaminami studia wyższe, otrzymują przy mianowaniu uposażenia grupy 3, po 6 latach służby grupy 2, po piętnastu latach służby grupy 1.

2. Kwalifikowani nauczyciele technikum dla robotników wysuniętych, Państwowego Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego, oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli), nie posiadający studiów wyższych, otrzymują uposażenie grupy 4, po trzech

latach służby grupy 3, po dwunastu latach służby grupy 2, po 21 latach służby — grupy 1.

3. Niewykwalifikowani nauczyciele technikum dla robotników wysuniętych, Państwowego Zakładu Korespondencyjnego Kształcenia Rolniczego oraz zakładów kształcenia nauczycieli (wyższych kursów dla nauczycieli) otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy 4, a jeżeli posiadają studia wyższe — grupy 3."

§ 15, 1. Niekwalifikowani nauczyciele niższych szkół zawodowych otrzymują uposażenie grupy 6, a jeżeli posiadają zakończone przepisanimi egzaminami studia wyższe grupy 4.

(Dokończenie nastąpi)

Boczność emeryci zatrudnieni w samorządzie

Z Państwowego Zakładu Emerytalnego otrzymaliśmy po wysłaniu „Emeryta“ z dnia 15 października 1950 r. Nr 20, następujące pismo:

Warszawa, dnia 14 października 1950
Nr O. E. 508/50

Proszę o ogłoszenie w „Emerycie“ następującego wyjaśnienia:

W organach b. samorządu terytorialnego była zatrudniona pewna ilość emerytów pobierająca zaopatrzenie emerytalne z P. Z. E.

Z chwili wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) emeryci ci, o ile są nadal zatrudnieni i o ile w stosunku do nich ma zastosowanie przepis § 2 bądź 3 Uchwały Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 r. (Monitor Polski z dnia 13 września 1950 r. Nr A—97, poz. 1221) stali się pracownikami państwowymi o prawnopublicznym stosunku służbowym. Tym samym co do nich ma zastosowanie przepisy art. 10 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) o utracie prawa do zaopatrzenia emerytalnego w przypadku ponownego zatrudnienia emeryta w prawnopublicznej służbie państwowej. Na emerytach ciąży obowiązek zawiadomienia P. Z. E. o wszelkich zmianach mających wpływ na prawo do zaopatrzenia emerytalnego pod rygorem odpowiedzialności z art. 4 ustawy emerytalnej.

Dlatego też emeryci zatrudnieni w Prezydiach Rad Narodowych na podstawie prawnopublicznego stosunku służbowego — powinni natychmiast zawiadomić o tym P. Z. E.

(—) Henryk Sadkowski, Dyrektor Naczelny

Od Redakcji:

Ponieważ art. 25 ustawy emerytalnej ograniczający możliwość zarobkowania emerytów został uchylony, Redakcja przypuszcza, że powyższe wyjaśnienie odnosi się do tych emerytów, którzy przyjęli w instytucjach samorządowych stałe posady a nie do zatrudnionych tymczasowo w charakterze pracowników kontraktowych. Dopóki emeryci nie pobierają pełnych uposażeń należnych im na podstawie ustawy emerytalnej, pozbawienie ich możliwości zarobkowania byłoby rażącą niesprawiedliwością, uniemożliwiającą istnienie ludziom chcącym pracować. Czekamy, że Państwowy Zakład Emerytalny powyższe przypuszczenie potwierdzi, zwłaszcza, że postanowienia na które powołuje się

wyjaśnienie, nie mówią nic o emerytach, ani o pracy tymczasowej lub kontraktowej a tylko o osobach przejrzanych do służby w Radach Narodowych ze służby w danych instytucjach samorządowych.

Odnosne przepisy z Monitora i z ustawy emerytalnej przytaczamy poniżej dosłownie:

— : —

„Monitor Polski z dnia 13 września 1950 r. Nr A—97 poz. 1221.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1950 r. Instrukcja Nr 12 w sprawie unormowania stosunku służbowego pracowników samorządowych, którzy przeszli do służby w wydziałach prezydów rad narodowych.

Na podstawie art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt. 2) ustawy z dnia 29 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwała:

§ 1. Postanowienia niniejszej uchwały stosuje się do pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz zatrudnionych przed 13 kwietnia 1950 r. pracowników biur prezydów rad narodowych z wyjątkiem pracowników:

1. zatrudnionych w przedsiębiorstwach byłych związków samorządu terytorialnego bądź
2. onależnych z kredytów rzeczowych w formie rzeczaltów albo na zasadach układów zbiorowych pracy.

§ 2. Pracownicy samorządowi, którzy przeszli do służby w wydziałach (oddziałach, referatach, przedach) prezydów rad narodowych, podlegają w zakresie praw obowiązków wynikających ze stosunku służbowego ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 Nr 11, poz. 72), o ile:

1. byli poprzednio ustaleniu w służbie samorządowej, albo
2. byli zatrudnieni bez przerwy w związkach samorządu terytorialnego co najmniej od 1 stycznia 1946 r. bądź też
3. w okresie okupacji byli żołnierzami oddziałów wojska Polskiego za granicą, a w ciągu 3 miesięcy od daty powrotu do kraju zostali zatrudnieni w związkach samorządu terytorialnego i pracowali bez przerwy co najmniej od 1 stycznia 1947 r.

§ 3. W wyjątkowych przypadkach Prezes Rady Ministrów na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) może rozciągnąć przepis § 2 na osoby